

Рис. 1.36. Англосаксонски слънчев часовник от Йоркшир. Уж от около 1060 г. Липсва вертикалната пръчица, която хвърля сянка. От [643:2]1, с. 198, ил. 2.

логични и психологически наблюдения и затова твърди, че привилегиите, дадени от Цезар и Нерон на австрийския ХЕРЦОГСКИ РОД (през XIII в. от н.е. ! – А. Ф.), са фалшиви. Трябвало е да го докаже“ [270], т. 1, с. 32.

Разбира се, съвременният историк, вж. (270), ще приеме като нелепа мисълта, че „античните“ Цезар и Нерон са били съвременници на средновековния херцогски род, дошъл на власт чак през 1273 г. от н.е., тоест уж 1200 години след Цезар и Нерон. Но, както виждаме, средновековните опоненти на Петрарка през XIV в. от н.е. са били на друго мнение: „Трябвало е да го докаже“ [270], т. 1, с. 32.

По повод същите прочути документи Е. Пристър отбелязва: „Всички заинтересувани лица прекрасно са разбирали, че те са безсъвестни фалшификати (такава е днешната интерпретация на факта – А. Ф.), но „учтиво“ си затваряли очите пред това обстоятелство [691], с. 26. В средновековните немски хроники и текстове има ненормално голямо количество „анахронизми“, които пренасят „антични“ събития в епохата от XI–XVI в. По-подробно вж. например [469].

Читателят е свикнал с мисълта, че известните гладиаторски боеве са ставали само в „далечното антично минало“. Но не е така. В. Класовски в [389] разказва за гладиаторските боеве в „античния“ Рим и веднага добавя, че ТАКИВА БОЕВЕ Е ИМАЛО И В СРЕДНОВЕКОВНА ЕВРОПА ПРЕЗ XIV В. ОТ Н.Е. ! Споменава например гладиаторските боеве в Неапол око-